

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen maatalouden kansallista erityistukea koskevaksi lainsäädännöksi

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 221/1996 vp maatalouden kansallista erityistukea koskevaksi lainsäädännöksi. Eduskunnalle on maa- ja metsätalousvaliokunta antanut asiasta mietintönsä n:o 24/1996 vp.

Eduskunta edellyttää, että maa- ja metsätalousministeriö toimittaa maa- ja metsätalousvaliokunnalle vuoden 1997 tammikuun loppuun mennessä selvityksen maatalouden sisäisistä rahavirroista vuosilta 1995—1996 sekä arvion kyseisistä rahavirroista vuoden 1997 osalta.

Eduskunta edellyttää, että hallitus seuraa maataloustuotantomme kustannus- ja tulokehitystä samoin kuin siinä mahdollisesti ilmeneviä tuotekohtaisia ja alueellisia eroavaisuuksia sekä toimittaa seurannan havainnoista vuosittain selvityksen eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnalle.

Eduskunta edellyttää, että investointitukea myönnettäessä valtioneuvosto varmistaa tukivarojen riittävyyden huolehtimalla tukiva-

rojen mahdollisimman tarkoituksenmukaisesta käytöstä. Korkotukilainojen osuutta voidaan lisätä rahoituksessa. Korkotukea ei kuitenkaan saa myöntää, jos korkotukilainan kokonaiskorko ylittää vastaavaan tarkoitukseen myönnetyn normaaliehtoisen lainan kokonaiskoron. Maa- ja metsätalousministeriön tulee toimittaa maa- ja metsätalousvaliokunnalle vuoden 1998 alussa selvitys siitä, miten investointitukea on myönnetty ja investointituen vaikutuksista soveltamisalueen maatilojen toimeentuloedellytyksiin.

Eduskunta edellyttää, että hyvissä ajoin ennen vuotta 1999 aloitetaan neuvottelut Euroopan yhteisöjen komission kanssa korotetun siirtymäkauden tuen saattamisesta pysyväksi kotieläintalouden sekä kasvi-huonetuotannon ja puutarhatuotteiden varas-
toimituksen osalta.

Eduskunta edellyttää, ettei aktiivitulojen meijerimaidon tilakohtaisten viitemäärien korvauksettomaan leikkaamiseen ryhdytä.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

maataloustuotannon lopettamistuesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Maatalousyrittäjille, jotka vuosina 1997—1999 lopettavat maatalouden harjoittamisen pysyvästi, voidaan myöntää kansallisista va-

roista maatalouden rakenteen parantamiseksi lopettamistukea siten kuin tässä laissa säädetään.

Tämän lain mukaisen lopettamistuen myöntämisen edellytyksenä on, että maatalousyrittäjän omistaman maatilan talouskeskus sijaitsee muulla kuin maa- ja puutarhata-

louden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 6 §:ssä tarkoitettulla alueella.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *maatilalla* yhden tai useamman peltoa käsittävän tilan tai tilanosan muodostamaa maatalouden harjoittamiseen tarkoitettua yksikköä, jota hallitaan yhtenä kokonaisuutena;

2) *maatalouden harjoittamisella* peltoviljelyä, karjataloutta ja muuta eläintenpitoa sekä vihannesviljelyä, marjan- ja hedelmänviljelyä ja muuta puutarhaviljelyä, ei kuitenkaan omenanviljelyä eikä kasvihuonetuotantoa;

3) *eläkelaitoksella* maatalousyrittäjien eläkeläisissä (467/1969) tarkoitettua maatalousyrittäjien eläkelaitosta; ja

4) *kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisella* maaseutuelinkeinojen hallinnosta kunnissa annetun lain (1558/1991) 3 §:ssä tarkoitettua toimielintä, viranhaltijaa tai luottamushenkilöä.

3 §

Tuen saaja

Lopettamistukea voidaan myöntää:

1) maatilalla tai sen osan omistavalle maatalousyrittäjälle ja hänen aviopuolisolleen, vaikka aviopuolisolla ei ole omistusoikeutta maatalaan; ja

2) 1 kohdassa tarkoitetun maatalousyrittäjän leskelle, jos luopumisen kohteena oleva maatila kuuluu omaisuuteen, johon leskellä on avio-oikeus.

Tässä laissa aviopuoliso on rinnastetaan henkilö, jonka kanssa maatalousyrittäjä elää avioliittoa solmimatta yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa.

Edellä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua henkilöä kutsutaan jäljempänä luovuttajaksi.

4 §

Tuen saamisen edellytykset

Lopettamistuki voidaan myöntää vain sellaiselle luovuttajalle:

1) joka on luopumisen tapahtuessa täyttänyt 50 vuotta;

2) joka luopumista välittömästi edeltävän kymmenen vuoden ajan on harjoittanut maataloutta omaan tai yhteiseen lukuun;

3) jolle ei ole myönnetty valtion varoista nuorten viljelijöiden käynnistystukea tai vastaavaa aikaisempaa tukea taikka maaseudun pienyritystoiminnan käynnistysavustusta erikoismaatalouden aloittamiseen tai laajentamiseen luopumista välittömästi edeltävän kymmenen vuoden aikana; ja

4) joka ei luopumisen tapahtuessa saa maatalousyrittäjien eläkelain mukaista toistaiseksi myönnettyä täyttä työkyvyttömyyseläkettä, yksilöllistä varhaiseläkettä, työttömyyseläkettä tai vanhuuseläkettä.

Oikeutta lopettamistukeen ei ole luovuttajalla, jos hänelle tai hänen aviopuolisolleen tai yhteisesti omistetun maatilalla osalta jollekin muulle yhteisomistajasta on myönnetty tai myönnetään maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) mukainen luopumistuki saman maatilalla luovutuksen perusteella.

5 §

Maataloustuotannon lopettaminen

Maatalouden harjoittaminen katsotaan lopetuksi tässä laissa tarkoitettulla tavalla, jos maatalaan kuuluvat pellot tai vähintään kaksi kolmasosaa luovutuksen kohteena olevan maatilalla peltopinta-alasta on myyty, lahjoitettu tai muulla vastaavalla tavalla pysyvästi luovutettu henkilölle, joka täyttää 8 ja 9 §:ssä säädetyt edellytykset.

Lopettamistuen saaminen voi perustua yhteen tai useampaan 1 momentissa tarkoitettuun luovutukseen. Yhdessä luovutuksessa voi olla kuitenkin enintään kaksi luovutuksensaajaa, joista kummankin tulee täyttää luovutuksensaajalle asetetut edellytykset. Aviopuolisoita pidetään yhtenä luovutuksensaajana ja tällöin riittää, että toinen aviopuolisoista täyttää luovutuksensaajalle asetetut edellytykset.

Omistajan katsotaan lopettaneen tässä laissa tarkoitettu tavoin maatalouden harjoittamisen myös silloin, kun hän on luovuttanut maataan tämän lain mukaisesti, mutta luovutus estyy sen vuoksi, että kunta käyttää etuostolain (608/1977) mukaista oikeuttaan lunastaa kiinteistö.

6 §

Luovutus

Tässä laissa tarkoitetun maatalouden lopettamisen piiriin katsotaan kuuluviksi kaikki tämän lain mukaiset luovutukset lain voimaantulosta alkaen luovuttajan ilmoittamaan luopumisen päättymisajankohtaan saakka. Lopettamisen katsotaan tapahtuneen silloin, kun viimeinen luovutuskirja on allekirjoitettu.

7 §

Luovuttajan sitoumus

Maatilan luovuttajan on annettava sitoumus siitä, että:

- 1) hän lopettaa pysyvästi maatalouden harjoittamisen omaan tai yhteiseen lukuun; ja
- 2) hän ei käytä maatilalle mahdollisesti jäävää peltoaluetta maataloustuotantoon eikä luovuta sitä toiselle henkilölle maataloustuotantoon käytettäväksi.

Myös luovuttajan aviopuolison on annettava 1 momentissa tarkoitettu sitoumus, vaikka hän itse ei ole lopettamistuen hakija eikä maatilan omistaja.

Sitoumuksen estämättä lopettamistuen hakijalla ja hänen aviopuolisollaan on oikeus:

- 1) harjoittaa maataloutta omassa taloudessa tarvittavien perunoiden sekä puutarha- ja kasvitarhatuotteiden viljelemistä varten;
- 2) sallia maatilan tuotantorakennusten käyttäminen muiden maatilojen tarpeisiin; ja
- 3) vuokrata tai muulla tavoin antaa maatilalle mahdollisesti jäänyt peltoalue viljeltäväksi henkilölle, joka täyttää 8 ja 9 §:ssä säädetty edellytykset.

Sitoumus on voimassa siihen asti, kunnes kaikki maatilalta lopettamistukeen oikeutetut henkilöt ovat täyttäneet 65 vuotta, kuitenkin vähintään 10 vuoden ajan luopumisesta. Jos hakijalle ei myönnetä lopettamistukea, sitoumus raukeaa kielteisen päätöksen antamisesta lukien.

8 §

Luovutuksensaaja

Lopettamistuen saamisen edellytyksenä on, että maatilan tai sen osan luovutus tapahtuu henkilölle:

1) jolla on ennen luovutusta hallinnassaan vähintään 15 pellohehtaaria käsittävä viljelmä, jota hän myös omatoimisesti viljelee; ja

2) jolla on voimassa maatalousyrittäjien eläkelain 1 §:ssä säädettyä vähimmäiseläketurvaa koskeva vakuutus tai vireillä hakemuksen saamiseksi.

Erityisestä syystä voidaan 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetusta pinta-alavaatimuksesta poiketa valtioneuvoston määräämällä tavalla.

9 §

Luovutuksensaajan sitoumus

Luovutuksensaajan on annettava sitoumus, jossa hän velvoittautuu harjoittamaan maataloutta 8 §:ssä tarkoitetussa laajuudessa sekä lisäksi luovuttajalta saamallaan tai hankkimallaan alueella vähintään viiden vuoden ajan saannosta.

10 §

Lopettamistuen määrä

Lopettamistuki sisältää luovutetun peltopinta-alan perusteella määräytyvän hehtaarikorvauksen, kotieläinten määrän perusteella myönnettävän kotieläinkorvauksen ja korvauksen maidon viitemäärän luovuttamisesta silloin, kun se tapahtuu pellon luovutuksen yhteydessä.

Lopettamistuen määrä lasketaan maatalakohtaisesti ja se maksetaan kertakorvauksena. Lopettamistuen suuruus saa yhtä maatalaa kohden olla enintään 200 000 markkaa. Lopettamistukea ei suoriteta, jos sen kokonaismäärä on enintään 20 000 markkaa.

Valtioneuvosto päättää tämän lain nojalla myönnettävien hehtaari-, kotieläin- ja maidon viitemääräkorvausten yksikkökohtaiset markkamäärät.

11 §

Hehtaarikorvaus

Hehtaarikorvauksen määrää laskettaessa otetaan huomioon peltoalue:

1) jolla luovuttaja tai hänen aviopuolisonsa on harjoittanut maataloutta luopumiseen

saakka tai joka on ollut heillä viljelykiertoon kuuluvana kesantona vuonna 1996;

2) joka on viimeistään 15 päivänä toukokuuta 1996 ollut ja tukea haettaessa edelleen on luovuttajan tai hänen aviopuolisonsa omistuksessa;

3) joka sijaitsee muulla kuin maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain 6 §:ssä tarkoitetulla alueella; ja

4) joka on luovutettu 8 §:ssä tarkoitetulle luovutuksensaajalle tämän lain säännösten mukaisesti.

Muun kuin luovuttajan tai hänen aviopuolisonsa omistamia osuuksia ei oteta huomioon hehtaarikorvauksen suuruutta laskettaessa. Jos luopumisen kohteena olevan peltoalueen omistavat kuolinpesän osakkaat, luetaan hehtaarikorvaukseen oikeuttavaksi alueeksi kuitenkin myös lesken aviopuolison lasten omistamat osuudet pellostä silloin, kun lopettamistuen hakijana on 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun maatalousyrittäjän leski.

Hehtaarikorvausta määrättäessä pellon pinta-ala lasketaan puolen hehtaarin tarkkuudella siten, että mainitun rajan ylittävää osaa ei oteta korvausta määrättäessä huomioon.

12 §

Kotieläinperusteinen korvaus

Kotieläinperusteinen korvaus määräytyy tuotannosta poistuvien kotieläinyksiköiden perusteella. Korvausta voidaan kuitenkin maksaa enintään maatilán vakiintunutta kotieläinmäärää vastaavista yksiköistä.

Valtioneuvosto antaa tarkemmat määräykset korvauksen määräytymisen perusteista.

13 §

Korvaus maidon viitemäärästä

Maidon viitemäärästä maksettavan korvauksen perusteena käytetään luovuttajan maatilalle myönnettyä meijerimaidon viitemäärää siltä osin kuin se on luovutettu yhdelle tai useammalle luovutuksensaajalle peltoalueen luovutuksen yhteydessä. Maidon viitemäärän osalta korvausta voidaan kuitenkin maksaa enintään maatilán vakiintunutta maidontuotantoa vastaavan määrän perusteella.

Valtioneuvosto antaa tarkemmat määräykset korvauksen määräytymisen perusteista.

14 §

Tuen saajien tukiosuudet

Lopettamistuki jaetaan saman maatilán luovutuksen perusteella lopettamistukea hakeneiden ja siihen oikeutettujen henkilöiden kesken tasan tai hakijoiden yhteisestä vaatimuksesta heidän maatilán omistusosuuksien mukaisessa suhteessa.

Lopettamistukeen oikeutetulle henkilölle myönnettävä lopettamistuki saa olla enintään 90 prosenttia sen luopumistuen pääomitetusta määrästä, joka luovuttajalle olisi myönnetty, jos hänelle luovutuksen tapahtuessa olisi myönnetty luopumistuki maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain nojalla. Luopumistuen pääoma-arvon määrittämisessä noudatetaan soveltuvin osin asianomaisen ministeriön vahvistamia perusteita.

Edellä 2 momentissa säädettyä ei sovelleta sellaiseen lopettamistuen saajaan, joka maatilán luovutuksen tai luovutusten päättyessä on alle 55-vuotias.

15 §

Tuen hakeminen ja maksaminen

Lopettamistukea haetaan eläkelaitokselta. Hakemukseen on liitettävä 7 ja 9 §:ssä tarkoitetut sitoumukset. Tuen hakemisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Eläkelaitos maksaa lopettamistuen sen jälkeen, kun tukeen oikeutettu on lopettanut maatalouden harjoittamisen 7 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Lopettamistuen maksaminen voidaan hakijan pyynnöstä jaksottaa enintään viidelle vuodelle. Lisäksi asianomainen ministeriö voi määrätä, että lopettamistuen maksaminen on jaksotettava myös muissa tapauksissa.

16 §

Tuen takaisinperiminen

Jos luovuttaja tai hänen aviopuolisonsa ei noudata 7 §:ssä tarkoitettua sitoumusta, peritään maksettu lopettamistuki takaisin.

Jos luovutuksensaaja ei noudata 9 §:ssä tarkoitettua sitoumusta, on hänet velvoitettava korvaamaan eläkelaitokselle se osuus lopettamistuesta, joka luovuttajalle on maksettu hänelle tapahtuneiden luovutusten perusteella.

Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettua sitoumuksen laiminlyöntiä on pidettävä vähäisenä taikka painavat kohtuusnäkökohdat sitä muutoin puoltavat, voidaan 1 momentissa tarkoitettu lopettamistuki tai 2 momentissa tarkoitettu korvaus periä takaisin vain osittain. Erityisestä syystä voidaan päättää, että lopettamistuki tai korvaus jätetään perimättä kokonaan takaisin.

Takaisinperittävistä lopettamistuesta ja eläkelaitokselle maksettavasta korvauksesta on maksettava kymmenen prosentin vuotuisen korko eläkelaitoksen päätöksen antamisesta lukien.

17 §

Ennakkotieto

Maatalousyrittäjällä on oikeus saada eläkelaitokselta sitova ennakkopäätös siitä, täyttääkö hän tässä laissa säädetyn lopettamistuen saamisen edellytykset.

Lopettamistuen saajalla ja luovutuksensaajalla on oikeus saada eläkelaitokselta sitova ennakkopäätös siitä, onko hänen suunnittelemansa toimenpide sellainen, että se katsotaan 7 tai 9 §:ssä tarkoitettua sitoumuksen rikkomiseksi, sekä siitä, mitä seuraamuksia menettelystä aiheutuu.

Ennakkopäätös sitoo eläkelaitosta niin kauan kuin päätöksen perusteena olevat olosuhteet säilyvät ennallaan.

Ennakkopäätökseen saa hakea muutosta siten kuin 19 §:ssä säädetään.

18 §

Lain täytäntöönpano

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat asianomainen ministeriö, maaseutuelinkeinopiirit, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset ja eläkelaitos.

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on annettava eläkelaitokselle lausunto siitä, täyttyvätkö lopettamistuen saamisen edellytykset. Eläkelaitos voi pyytää hakemuksen

johdosta lausunnon myös maaseutuelinkeinopiiriltä.

Eläkelaitos ratkaisee asian saatuaan 2 momentissa tarkoitettua lausunnot.

Tämän lain mukaan maaseutuelinkeinopiirille kuuluvien tehtävien hoitamisesta Ahvenanmaan maakunnassa huolehtivat maakuntahallituksen määräämät viranomaiset.

19 §

Muutoksenhaku

Eläkelaitoksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta työntekijäin eläkelain (395/1961) 20 §:ssä tarkoitettulta eläkelautakunnalta siten kuin työntekijäin eläkelaisissa säädetään. Asianomaisen ministeriön maatalousyrittäjien eläkelain 18 §:n 1 momentin nojalla määräämät eläkelautakunnan jäsenet toimivat maatalousyrittäjien eläkelain mukaan vakuutettujen edustajina myös tätä lakia sovellettaessa.

Muutosta tämän lain nojalla annettuun eläkelautakunnan päätökseen sekä eläkelaitoksen ja eläkelautakunnan päätöksen poistamista saa hakea vakuutusosoikeudelta siten kuin työntekijäin eläkelaisissa säädetään. Niiden asioiden käsittelyä varten, joihin tätä lakia on sovellettava, toimivat vakuutusosoikeudessa siitä annetussa laissa tarkoitettuina maallikkojäseninä valtioneuvoston maatalousyrittäjien eläkelain 18 §:n 2 momentin nojalla määräämät edustajat.

20 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriön, maaseutuelinkeinopiirien ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten asiana on eläkelaitoksen ohella valvoa, että lopettamistuen saaja ei harjoita maataloutta omaan tai yhteiseen lukuun ja että maatalouden harjoittamisen lopettanut luovuttaja ja luovutuksensaaja noudattavat tässä laissa tarkoitettuja sitoumuksia.

Valvontaa varten 1 momentissa tarkoitetuilla toimielimillä on oikeus suorittaa katselmus lopettamistuen kohteena olevalla maatilalla ja tarvittaessa myös luovutuksensaajan maatilalla lukuun ottamatta kotirauhan piiriin kuuluvia asuintiloja. Valvonnan suorittajilla on oikeus saada sekä lopet-

tamistuen saajalta että luovutuksensaajalta selvitykset tässä laissa säädettyjen edellytysten täyttymisestä.

21 §

Eräitä kustannuksia koskevat säännökset

Tästä laista aiheutuvat lopettamistuki- ja hoitokustannukset maksetaan valtion varoista.

Asianomainen ministeriö vahvistaa eläkelaitoksen esityksestä ne perusteet, joiden mukaan 1 momentissa tarkoitetut hoitokulut lasketaan.

Valtion tulee, sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään, suorittaa kunakin vuotena ennakkona määrä, joka vastaa 1 momentin mukaisesti valtion suoritettavaksi arvioitua määrää.

22 §

Muun lainsäädännön soveltaminen

Jollei tästä laista muuta johdu, on lopettamistuesta soveltuvien osin voimassa, mitä

työntekijäin eläkelain 10 c §:ssä, 16 §:ssä, 17 §:n 2 ja 3 momentissa, 17 a §:ssä, 18 §:n 2 ja 3 momentissa, 19 b §:n 1 ja 2 momentissa sekä 19 d, 20, 21 ja 21 a—21 e §:ssä sekä maatalousyrittäjien eläkelain 16, 17 ja 18 sekä 19 §:n 5 momentissa säädetään.

23 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

24 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 .

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

maatalousyrittäjien eläkelain 16 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 16 §:n 1 momentin 6 kohta, sellaisena kuin se on 16 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1298/1994), seuraavasti:

16 §

Maatalousyrittäjien eläkelaitos huolehtii:

6) lopettamistuista siten kuin kasvihuone-
tuotannon ja omenanviljelyn lopettamistuesta
annetussa laissa (1297/1994) ja maatalous-

tuotannon lopettamistuesta annetussa laissa
(/) säädetään; sekä

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 19 .

Laki

maaseutuelinkeinolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun maaseutuelinkeinolain (1295/1990) 12 §:n 1 momentti, 15 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 kohta, 16 §:n 1 momentti ja 52 §:n 1 momentin 4 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 15 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 kohta, 16 §:n 1 momentti sekä 52 §:n 1 momentin 4 kohta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1304/1994), ja

lisätään lakiin uusi 15 a § ja siitä mainitulla 22 päivänä joulukuuta 1994 annetulla lailla kumotun 22 §:n tilalle uusi 22 § seuraavasti:

12 §

Pirstominen

Tämän lain mukaisia toimenpiteitä ei saa kohdistaa maatilataloudelliseen kokonaisuuteen, joka on viimeisten kymmenen vuoden aikana hakijan tai hänen vanhempiansa toimesta haitallisesti pirstottu. Pirstominen ei kuitenkaan ole esteenä tässä laissa tarkoitetun rahoitustuen myöntämiselle.

15 §

Maatilojen investointien tukeminen

Maatilatalouden tuotannollisiin investointeihin, tuotantotoiminnan edellyttämiin ympäristön- ja työsuojelullisiin investointeihin sekä nuorten viljelijöiden tukemiseen voidaan myöntää avustusta, korkotukilainaa, valtionlainaa tai niiden yhdistelmää seuraavasti:

2) lisätukena siten kuin maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91 12 artiklassa säädetään tai komission päätöksessä määrätään; sekä

15 a §

Korotetut rahoitustuet

Maatilatalouteen ja nuorten viljelijöiden tukemiseen voidaan myöntää asetuksella tarkemmin säädettävän perustein korotettua tukea seuraavasti:

1) tukea maatilan tuotannollisiin investointeihin avustuksena, valtionlainaan sisältyvänä korkoetuutena, korkotukilainan korkotukena taikka niiden yhdistelmänä vuosina 1997—2001 siten, että avustuksen tai avustukseksi muunnetun korkoetuuden tai korkotuen taikka niiden yhdistelmän määrä on enintään 50 prosenttia sika- tai siipikarjalouteen tai munantuotantoon liittyvien investointien hyväksyttävistä kokonaiskustannuksista ja enintään 75 prosenttia hevostalouden, kasvihuonetuotannon, avomaan puutarhatuotannon ja muun varsinaiseen maatalouteen kuuluvan tuotannon investointien hyväksyttävistä kokonaiskustannuksista; ja

2) nuorten viljelijöiden lisätukea neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91 10 artiklassa tarkoitetun nuorten viljelijöiden käynnistystuen lisäksi avustuksena enintään 30 000 markkaa, kuitenkin enintään 35 prosenttia hyväksyttävien aloittamiskustannusten määrästä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja tukia ei myönnetä henkilölle, jonka omistama maatala sijaitsee maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 6 §:ssä tarkoitettulla pohjoisella alueella. Muutoin tukia voidaan myöntää vain, jos rahoitettavat investoinnit eivät lisää asianomaisen alan kokonaistuotantokapasiteettia. Edellä 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua hakijan taloudellista asemaa arvioitaessa ei maatalouden ulkopuolisia tuloja oteta huomioon.

16 §

Maanostolainoitus

Maanostolainaa voidaan myöntää asetuksella tarkemmin säädettävän perustein lisä-

maan tai tuotantorakennuksen hankkimiseen maapohjineen enintään 40 prosenttia hyväksyttävästä hankintahinnasta. Vuosina 1997—2001 peltolisäalueen ja tuotantorakennuksen hankkimiseen maapohjineen myönnettävien lainojen enimmäismäärä on kuitenkin enintään 80 prosenttia hyväksyttävästä hankintahinnasta. Maanostolainaa voidaan myöntää enintään 70 prosenttia osituksessa viljelijän yksinomaiseen omistukseen jäävästä maatilasta johtuvan tasingon tai lunastusosuuden suorittamista varten sekä enintään 40 prosenttia viljelijän yksinomaiseen omistukseen siirtynyttä maatilaa koskevan lakiosan täydennyksen suorittamista varten. Lainaan liittyvästä tuesta, sen enimmäismäärästä ja muuntamisesta avustukseksi säädetään asetuksella.

22 §

Muu pienyrittötoiminnan tuki

Maaseudun pienyrittötoiminnan kehittämiseen voidaan myöntää maatilalla aloitettava maatalouden ulkopuolista toimintaa varten tuotannon monipuolistamistukea sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Tuki myönnetään avustuksena, valtionlainaan sisältyvänä korkoetuutena tai korkotukilainaan liittyvänä korkotukena taikka niiden yhdistelmänä. Avustuksen ja avustukseksi muunnetun korkoetuuden tai korkotuen

enimmäismäärä hakijalle tuen myöntämistä edeltäneen kolmen vuoden aikana muuhun kuin maatalouteen myönnetyn tuen kanssa saa olla maatilaa kohti yhteensä enintään 570 000 markkaa.

Tuotannon monipuolistamisen edellyttämään koulutukseen voidaan asetuksella tarkemmin säädetty perusteiden myöntää 1 momentissa säädetyn lisäksi koulutusavustusta enintään 5 700 markkaa hakijaa kohti.

52 §

Kehittämisrahaston varojen käyttökohteet

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoja voidaan, sen lisäksi mitä niiden käyttämistä on edellä säädetty, käyttää:

4) 15, 15 a, 19—22 ja 22 a §:n mukaisiin avustuksiin ja valtionlainoihin;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 .

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämän lain 15 a ja 16 §:n mukaisia tukia voidaan myöntää myös niihin hankkeisiin, jotka on aloitettu vuonna 1995 tai sen jälkeen. Näihin hankkeisiin myönnettävän tuen kokonaismäärä ei kuitenkaan saa ylittää asetuksella säädettyä tukien enimmäismäärää.

Laki

maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 30 päivänä marraskuuta 1994 annetun lain (1059/1994) 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentti ja 8 §, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentti ja 3 §:n 1 momentti 17 päivänä heinäkuuta 1995 annetussa laissa (988/1995), sekä

lisätään 7 §:ään uusi 2 momentti sekä lakiin uusi 7 a § seuraavasti:

2 §

Soveltamisala

Tämän lain nojalla voidaan myöntää maa- ja puutarhataloudelle valtion varoista Suo-

men liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen mukaista siirtymäkauden tukea, pohjoista tukea, kansallista erityistukea ja muuta tukea valtion talousarviossa osoitetuista määrärahoista.

3 §

Tukimuodoista päättäminen

Valtioneuvosto päättää tämän lain nojalla maksettavista tukimuodoista sekä tukien määristä, jakoperusteista, maksamisen perusteista ja kestoajoista, jollei tukien kestoajoista säädetä erikseen tässä laissa. Valtioneuvosto päättää myös sopimukseen perustuvien tukien ehdoista ja sopimusten purkamisperusteista. Tuen käyttöönottaminen edellyttää lisäksi komission lupaa.

7 §

Kansallinen erityistuki

Tuotantosuunnan muuttamiseksi voidaan maa- ja puutarhataloustuottajien sekä valtion kesken tehdä vuosina 1997—2001 enintään viisivuotisia sopimuksia valtion talousarvioon vuosittain maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen varatun määrärahan rajoissa.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1996

7 a §

Muu kansallinen tuki

Tämän lain nojalla voidaan maa- ja puutarhataloudelle myöntää myös muita kuin 5—7 §:ssä tarkoitettuja tukia.

8 §

Muiden säännösten soveltaminen

Tuen myöntämisessä, maksamisessa, takaisinperinnässä, oikaisussa ja valvonnassa noudatetaan maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992). Asianomainen ministeriö antaa tarkempia määräyksiä valvonnassa noudatettavasta menettelystä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 .

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

